

Építőipar

Mesterszakmunkás-továbbképzés

Megjelent az építésügyi és városfejlesztési miniszter rendelete az ágazati mesterszakmunkás-továbbképzésről. Az új intézkedés részletesen meghatározza azokat a feltételeket, amelyek alapján a szakmunkások részt vehetnek ezen a magas szintű képzésen. Első helyen említi, hogy a jelentkezők közül azokat kell kiválasztani, akik már legalább egy alkalommal részt vettek a szakmunkás továbbképzésben, s ezenkívül eredményes tevékenységet fejtettek ki a szakmunkástanulók gyakorlati oktatásában a betanított dolgozók szakmunkássá válásának támogatásában és a kezdő szakmunkások nevelésében. A kiválasztásnál előnyben kell részesíteni a kitüntető címevel, hosszú társasági tagsággal rendelkező dolgozókat, brigádvezetőket, és azokat a szakmunkásokat, akik alkalmasak a brigádvezetői munkakör betöltésére, s jó eredményeket értek el a brigád- és újtómozgalomban.

Az ÉVM továbbképző központ koordinálja és irányítja szakmailag a mesterszakmunkás-továbbképzést, és segítséget nyújt a vállalatoknak az általában egyéves tanfolyamok lebonyolításához. Az idén kezdődő oktatási évben a kőműves, ács-állványozó, vasbetonszerelő, vízszigetelő, valamint fapadlózó és műanyagburkoló szakmában kezdik meg a mesterszakmunkás-továbbképző tanfolyamokat. Jövőre 9, 1978-ban további négy, 1979-ben újabb négy és 1980-ban három szakmában szerveznek mesterszakmunkás-továbbképzést. A tanultakból tett sikeres vizsga után az addignál egygyel magasabb kategóriába kell sorolni a mesterszakmunkást, hogy keresete 6-10 százalékkal emelkedjen. A magas szintű munkástovábbképzési formában jó eredménnyel végzett dolgozók köre fontos forrása lesz az alsószintű vezetők utánpótlásának is.

A cigánybáró

Nagy sikerű Strauss-bemutató a Dóm téren

Mit is jelent voltaképpen a Hány Jánosra, a János vitézre és A cigánybáróra kötött címke, mely 18 éve, a szabadtéri játékok felújítása óta azt hirdeti: *sláger-előadás!* Tény, hogy (1.) minden esztendőben a bemutatók sorában megtalálhatjuk a daljáték műfaját; (2.) minden évben előkerül a könnyűműfaj-komoly zene dilemmája (a választ is rögzítjük: nincs könnyű és nehéz műfaj, csak jó vagy rossz zene van); hogy (3.) ezekre az előadásokra (pedig a legtöbbször mennek!) már hónapokig előbb lehetetlen jegyet szerezni; hogy (4.) Barivalahányszor színpad kerülnék a fent említett darabok, a közönségsiker (a kritika fanyalognak, fenheti tollát, szórásalhasogatással felérő módon elemezgethet) mindig óriási. Mindezekből következtethet: a hirdett és felvállalt népszínházjelleg fontos része, mondhatnánk alappillére a legszélesebb közönségsiker (a kritika fanyalognak, fenheti tollát, szórásalhasogatással felérő módon elemezgethet) mindig óriási. Mindezekből következtethet: a hirdett és felvállalt népszínházjelleg fontos része, mondhatnánk alappillére a legszélesebb közönségsiker (a kritika fanyalognak, fenheti tollát, szórásalhasogatással felérő módon elemezgethet) mindig óriási. Mindezekből következtethet: a hirdett és felvállalt népszínházjelleg fontos része, mondhatnánk alappillére a legszélesebb közönségsiker (a kritika fanyalognak, fenheti tollát, szórásalhasogatással felérő módon elemezgethet) mindig óriási.

torította a hatezer nézőt — bár az első felvonásban a távolodó vihar villámai még bebesegítettek a világsíróknak —, zavartalan volt az előadás, s az előre megjelölt a siker. A bécsi valcerkirálynak, Johann Straussnak Jókai novellaötletéből született romantikus daljátéka az idén néhány új és több régi-új, mert színpadi mozzanát ötvöztetésével kínált új élményt. Ismertek a nagyszerű melódiák — hányszor dúdoljuk furdókádban, mosogatás közben, vagy füttyel kísérve a rádióból hallott dallamot —; Barivalahányszor színpad kerülnék a fent említett darabok, a közönségsiker (a kritika fanyalognak, fenheti tollát, szórásalhasogatással felérő módon elemezgethet) mindig óriási. Mindezekből következtethet: a hirdett és felvállalt népszínházjelleg fontos része, mondhatnánk alappillére a legszélesebb közönségsiker (a kritika fanyalognak, fenheti tollát, szórásalhasogatással felérő módon elemezgethet) mindig óriási.

ságaival és mai igényeivel. Eppen ez a szabadtéri Cigánybáró-előadásának legfőbb erénye. Ez a rendezői alapállást szolgálta Csikós Attila díszletkompozíciója, melyen ugyan lehet vitatkozni, de azt el kell ismerelni, hogy izgalmas és tehetős kísérlet történt arra, hogy egy Dóm téri előadás nyíltan vállalja a környezetből adódó „félillúziót”, azt ugyanis, hogy a szegedi Dóm tér két tornya alatt nyaranta színházat játszanak. Ennek igen merész s csak első pillanatra megdöbbentő díszlettervezői motívuma: a dóm bejáratát egyszerű, szürke, festett drapériával takarta el a díszlettervező. Meseszerű, a romok között felidéződő játékerének telitalálata például a disznófejtrófeával díszített Zsupán-kúria kapuja, és a gyertyakoronákkal éktett bécsi Burg oszloperdeje. Ugyanezt a célt szolgálják Márk Tivadarnak színporközön színes, mégsem öncélúan tolokodó jelmezei, Barkóczy Sándor néhány betétből önálló tánckompozíciót formáló koreográfiái és a nagy számú, ötletesen mozgott statisztéria is. Medveczky Ádám, aki a fesztivál zenekarát dirigálta, nagyszerű érzékkel bontotta ki Strauss muzsikájának finomságait, a zenei ötvet sajátos karakterű betéteit, kiválóan összefogva a zenekart, az énekkart és a szolistákat. A szereplők közül elsősorban: Melts György Zsupán-alkítására kell emlékeznünk. Megejtő természetességgel, az ének és játék humorának, a jellemformálásnak kivételesen gazdag eszköztárát vonultatta fel. Enekhangjának minden rezdülése, játékának minden mozdulata a figura átélte jelleméből fakadt, s magával ragadta nemcsak a szereplőtársakat, hanem a közönséget is. Komlóssy Erzsébet, Czippa cigányasszony alakítója színpadon ötvözte az énekesi feladatokat a színészi szerepléseim jegemlékeztetésével is itt zajlottak le. A szabadtéri nekem különös, izgalmasan szép feladatokat nyújtott, olyanokat is, amelyek eljátszására csak itt kerülhetett sor. Bár a közeljövőt illetően egyelőre nincsenek szegedi terveim — csak egy Hamlet-rádiófelvétel, és egy szeptemberi Cantata Profana-előadás tervéről számolhatok be —, de ha jövőre is igényt tartanak rám, boldogan, örömmel jövők ismét ide — szabadságra.

Szegedi Ünnepi Hetek

Strauss: A cigánybáró. A daljáték előadása a Dóm téren, este 8 órakor.

Lantos István orgonatestje — közreműködik Szókefalvi Nagy Katalin — a Dómban, hétfőn este 8 órakor.

XVII. Szegedi Nyári Tárlat, a Móra Ferenc Múzeum Horváth Mihály utcai Képtárában, Kalmár Márton szobrászművész szabadtéri kiállítása a Bartók Béla Művelődési Központ udvarán.

Fotóklubok 12. Szegedi Szalonja. Kiállítás a Bartók Béla Művelődési Központban.

Jó József műgyűjteménye. Kiállítás a Juhász Gyula Művelődési Központban, augusztus 20-ig.

Kosztá Rozália festőművész kiállítása a November 7. Művelődési Központban, augusztus 20-ig.

Kiss Sándor szobrászművész kiállítása a Móra Ferenc Múzeum kupolacsarnokában.

Íróportrék. Molnár Edit fotókiállítása a Sajtóház Művészklubjában, szeptember 15-ig.

Művészet és otthon, 1976. Kiállítás a Gulácsy Lajos Teremben, augusztus 19-ig.

Száz év Szeged zenei életéből. Kiállítás a Somogyi-könyvtárban.

A Móra Ferenc Múzeum állandó kiállítása.

Nemzetközi motorcsónakverseny a közúti híd és a szalámigyar közötti Tisza-szakaszon.

Munka, barátság

Főiskolások nemzetközi építőtábor

Jánoshalma több mint 60 kilométerre fekszik Szegedtől. A Juhász Gyula Tanárképző Főiskola azonban ennél sokkal nagyobb távolságokat hidal át: itteni nemzetközi csere-építőtáborába Odesszából, Krakkóból, Potsdamból és Nyitráról mintegy hatvan fiatal érkezett, hogy vizsgázza a szegediek körébe, hasonló jellegű vendégszerkedését.

Három éve kezdődött, s ma már jól ismert, kedvelt nyári programjává vált négy ország négy felsőfokú tanárképző intézménnyel rendelkező városának fiataljai körében ez az építőtábor-akció, melynek házigazdája július 25. és augusztus 21. között a Jánoshalmi Termelőszövetkezetek Közös Vállalata. A szegedi tanárképző főiskolával létrejött szocialista szerződés értelmében idén is elsősorban a gyümölcsüzemben és -válogatásban biztosított munkalehetőséget a külföldi főiskolásoknak.

A táborvezető, Turóczy Bertalan szobájának ablakából csupa-zöldet lát az ember: körös-körül sík vidék.

— Voltak, akik örömmel vették ezt tudomásul „távol a nagyváros zajától” — jelszóval. Mások kifogásolták a Jánoshalma központjától való túl nagy távolságot — mondja. — De az igazán lényeges kérdésben — a munkában — nem lehet okunk panaszra, de beszéljenek inkább a számok: a munka július 25-től augusztus 14-ig tartott. Erre az időre teljesítménybértük kaptak a fiatalok, most döntjük el, kik méltók a prémiumra, jutalmakra.

— A szovjeteknek biztos helyük lesz a jutalmazottak között — vag közben Balogh Éva IV. éves történelem — orosz szakos főiskolás, a Szovjetunióból érkezettek brigádvezetője. — Szeretnék és tudnak is dolgozni. Már eldől, hogy a munkaversenytük nyerték meg, az utolsó napok teljesítményétől függetlenül, behozhatatlan előnnyel vezetnek. Majdnem egy teljes napi kereset az előnyük: rekordjuk 152 forintos napi kereset.

— A szlovákok tizennyolcan vannak, közülük csak kettő fiú — szólal meg Gyulács József III. éves magyar — történelem szakos hallgató, a nyitraiak „főnöke”. — Szerintem csak ennek köszönhető, hogy az őszibarack ka-

tégóriában a második helyre szorultunk, hiszen így is alig néhány forint a differencia: 148 forint volt a napi „csúcsunk”.

Turóczy Bertalan „visszakéri a szót”:

— A búcsúest után a jól végzett munka jutalmának megérdemelt élvezetét következik először Budapestben, aztán a Balatonon. De a dolgozások hetekben is addódtak alkalom a szórakozásra, kikapcsolódásra: ismerkedési estet, discókat tartottunk, kirándulásokat szerveztünk Kunfehértóra, Szatmázra és Szegedre. A legérdekesebb programokat azonban a négy nemzetiség „keresztmetszében” bemutató, úgynevezett nemzeti esték jelentették. Tegnap volt a lengyelek, amely méltóképpen zárta a sort.

— A lengyelek különösen jó szellemű, kitűnő társaság — mondja Bay Lujza brigádvezető. — Közösségbe való beilleszkedésük egészen bámulatra méltó gyorsasággal történt: kedvesek, közvetlenek. A munkában kezdetben nem jeleskedtek túlságosan, de ők azt tartják: „a lengyelek nehezen jönnek bele valamibe, de ha egyszer belejöttek...” Így is történt. A második hétre elérték a második-harmadik helyet, úgy tűnik, ezt meg is őrzik.

A futballpályán a táborválogatott a jánoshalmi tiszcsapat ellen visszavágó mérkőzésre készül. Még van pár perc a kezdésig, az alkalom kitűnően felhasználható a legilletékesebbek: a résztvevők megszólaltatására. Petra Werner az NDK-ból, Wieslaw Sobczak Lengyelországból más-más nyelven, de ugyanazt mondja: szívesen jöttek, jól érezték magukat. Az elteit három hét, a cseretábor célját és végső értékelését Anatolij Bogatirjov, a szovjet csoport vezetője mondja ki:

— Igen nagy jelentőségű ez a tábor az érintett országok fiatalosságának egymáshoz való közeledése szempontjából is. Sőt, ennél is tovább mutat: a nemzetközi kapcsolatok sokirányú fejlesztése felé. Mindezt a legjobb módon, az együtt végzett munka öröme révén kialakított barátságokkal éri el. Csak üdvözölni és támogatni lehet, s a jövőben megérde-melné a nagyobb figyelmet.

Domonkos László

Palcsó Sándor, a „vendégmunkás”

Szegeden 1963 óta állandó vendég július—augusztusban. Sok szerepben láthatuk-hallhatuk — sok sikerrel. Saját szavai szerint szegedi „vendégmunkáskodása”: nyári szabadságának része. S ha arra gondolunk, hogy a legmunkaszeretőbb, legdolgo-sabb embernek is mindig boldog izgalom vár ki-kapcsolódást, örömet jelent a nyári szabadság, akkor Palcsó Sándor szavai új értelmet kaphatnak:

— Igen, pontosan olyan várakozást érek egy-egy szabadtéri fellépés előtt, mint, aki egész évi munkájából nyári szabadságára indul. Az emberek pedig rendszerint olyan helyekre utaznak ilyenkor, ami valami oknál fogva különösen vonzó őket, ahová vágnak és visszavágnak, amire jó lesz emlékezni az egész következő év alatt. Az a tény, hogy én tizenhárom éve oly gyakran „elfordulok” Szegeden, számomra óriási felelősséget jelent. Például idén negyedik alkalommal szerepelek A cigánybáróban, negyedik rendező elképzelésének alárendelten. A darab így mindig új aspektusból kerül elem, következtetésképpen mindig újabb és újabb feladatokat ró rám, nem lehet azt mondanom: ismerem kívül-belül. Azonban éppen ez a sokszínűség jelent to-vábblépési lehetőséget minden egyes alkalommal, s ezért külön csak hálás lehetek.

tesen karakterszerep. Úgy emléke Szegedhez köt, sőt, mondhatom, összes nyári szerepléseim jegemlékeztetésével is itt zajlottak le. A szabadtéri nekem különös, izgalmasan szép feladatokat nyújtott, olyanokat is, amelyek eljátszására csak itt kerülhetett sor. Bár a közeljövőt illetően egyelőre nincsenek szegedi terveim — csak egy Hamlet-rádiófelvétel, és egy szeptemberi Cantata Profana-előadás tervéről számolhatok be —, de ha jövőre is igényt tartanak rám, boldogan, örömmel jövők ismét ide — szabadságra.

Barkóczy Sándor jellegzetesen Palcsó Sándor, a Czippa alakító Komlóssy Erzsébettel

D. L.

Ma, vasárnap este 8 órakor ismét Strauss daljátéka, A cigánybáró kerül a szabadtéri közönsége elé, 17-én, kedden is ezt a művet láthatják a szabadtéri nézők.

Tandl Lajos